

Integrering av hållbarhet i företagsstyrningen

En kartläggning baserad på finansiella företags publika hållbarhetsinformation

7 november 2018

INNEHÅLL

SAMMANFATTNING	3
BAKGRUND OCH SYFTE	5
Bakgrund	5
Syfte	5
Utgångspunkter för kartläggningen	6
Analyserat material	7
Urval	7
RESULTAT: HÅLLBARHETSSTRATEGI OCH AFFÄRSMODELL	8
RESULTAT: POLICY OCH ANSVARSFÖRDELNING	10
RESULTAT: VÄSENTLIGA RISKER OCH RISKHANTERING	13
RESULTAT: CENTRALA RESULTATINDIKATORER	15
RESULTAT: KRAVEN I ÅRSREDOVISNINGSLAGEN	17
ÖVRIGA IAKTTAGELSER	19
VÄGEN FRAMÅT	20
ORDLISTA	21

Sammanfattning

Hur integrerar finansiella företag hållbarhet i sin företagsstyrning? För att få svar på den frågan har Finansinspektionen (FI) kartlagt hållbarhetsrapporter och annan information om hållbarhet som företagen har publicerat.

Kartläggningen omfattar 67 företag.

Ett centralt tema i diskussionen om hållbarhet är att företagens information och rapportering om olika hållbarhetsaspekter är otillräcklig. Bättre transparens och jämförbarhet är en förutsättning för att förstå de hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter som ett företag är exponerat mot och, inte minst, hur ett företag väljer att hantera dem.

Finansinspektionen (FI) har i flera tidigare sammanhang kommunicerat att hållbarhet ska vara en naturlig del av de finansiella företagens affärsmodeller och riskhantering. En förutsättning för detta är att företag tar hänsyn till hållbarhetsrelaterade aspekter i företagsstyrningen. Samtidigt är det rimligt att olika typer av finansiella företag arbetar med hållbarhet på olika sätt, bland annat beroende på inriktningen och storleken på deras verksamhet. I denna kartläggning har vi studerat hur finansiella företag beskriver att de hanterar hållbarhetsaspekter i företagsstyrningen och hur frågorna integreras i verksamheten. Kartläggningen är baserad på företagens publika hållbarhetsinformation.

Eftersom kravet att upprätta en hållbarhetsrapport är nytt faller det sig naturligt att kvaliteten är skiftande i början. Lagkraven förutsätter att företagen har tagit fram interna styrdokument, implementerat dem i organisationen och bottenat i hur arbetet ska följas upp, vilket kräver tid. En gemensam standard för hur hållbarhetsrapporten ska presenteras har ännu inte fått genomslag. FI ser dock att allt fler ansluter sig till rekommendationerna från arbetsgruppen Task Force on Climate-Related Financial Disclosures (TCFD).¹ Både regeringen och FI ställer sig bakom dessa.

FI:s tre viktigaste slutsatser är följande:

1. Oklart hur hållbarhetspolicyer integreras i verksamheten

Endast cirka hälften av företagen beskriver hur hållbarhetspolicyer praktiskt tillämpas i den löpande verksamheten. Eftersom det saknas beskrivningar av hur policyer har integrerats i den löpande verksamheten och vilket resultat de ger är det svårt att utläsa om företagens hållbarhetspolicyer får genomslag i verksamheten.

2. Svag transparens när det gäller väsentliga hållbarhetsrelaterade risker

Två tredjedelar av företagen beskriver sina väsentliga hållbarhetsrelaterade risker, men beskrivningar av hur riskerna identifieras och hanteras är ofta otydliga. Bara en dryg tredjedel av

---

¹ Rådet för finansiell stabilitet (FSB) bildade i december 2015 TCFD med uppdraget att ta fram rekommendationer för frivillig rapportering av klimatrelaterad information om finansiella risker. Rekommendationerna presenterades i juni 2017.

företagen beskriver tydligt att de har rutiner för att identifiera och hantera hållbarhetsrelaterade risker inom ramen för ordinarie riskhantering. Resultatet kan indikera att företagen har kommit olika långt i arbetet med dessa risker.

3. Svårt att jämföra hållbarhetsrelaterad information

Det saknas enhetliga strukturer för hur hållbarhetsrelaterad information presenteras. Hållbarhetsinformationen är dessutom ofta utspridd i många olika dokument, vilket försvårar läsning och jämförbarhet för externa intressenter som investerare, kunder och konsumenter.

Bakgrund och syfte

Syftet med kartläggningen av hållbarhetsinformationen var att studera hur finansiella företag beskriver att de integrerar hållbarhet i företagsstyrningen. De nya kraven i årsredovisningslagen sätter ramen för vilken information om hållbarhet som FI kan förvänta sig från företagen.

BAKGRUND

År 2015 beslutade regeringen om en ambitiösare politik för en hållbar finansmarknad. Det innebär bland annat att det finansiella systemet ska bidra till en hållbar utveckling. Finansinspektionen (FI) har sedan dess arbetat mer fokuserat med hållbarhet. Vi har gjort det dels genom specifika uppdrag som FI har fått i regleringsbrev från regeringen, dels genom andra tillsynsinsatser och genom ett aktivt deltagande i det internationella arbetet på området.

FI har i flera tidigare sammanhang kommunicerat att hållbarhet ska vara en naturlig del av de finansiella företagens affärsmodeller och riskhantering. En förutsättning för att uppnå detta är att företag tar hänsyn till hållbarhetsrelaterade aspekter i företagsstyrningen. Att frågorna integreras i företagsstyrningen är centralt för att ett företag på ett strukturerat sätt ska identifiera och ha beredskap för hållbarhetsrelaterade risker. Ett företag vars ledning kommunicerar att det är viktigt att integrera hållbarhetsaspekter kommer med större sannolikhet att göra detta på ett sätt som är ändamålsenligt både för företaget och för dess intressenter.

Ett centralt tema i diskussionen om hållbarhet är problemet att företagens information och rapportering om olika hållbarhetsaspekter är otillräcklig, både kvantitativt och kvalitativt. Bättre transparens och jämförbarhet är en förutsättning för att externa aktörer ska kunna förstå de hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter som ett företag är exponerat mot och, inte minst, hur ett företag väljer att hantera dem. I denna kartläggning har FI därför tittat på hur finansiella företag beskriver att de hanterar hållbarhetsaspekter i företagsstyrningen och integrerar frågorna i verksamheten. Kartläggningen är baserad på publik hållbarhetsinformation.

SYFTE

Det övergripande syftet med kartläggningen var att studera hur finansiella företag beskriver att de integrerar hållbarhetsaspekter i företagsstyrningen. Det är ett led i FI:s arbete med att ta särskilda initiativ för att öka transparens och jämförbarhet vad gäller hållbarhetsrelaterad information. Genom att öka FI:s inblick i hur de finansiella företagen arbetar med hållbarhetsfrågor bidrar informationen också till vårt arbete med att integrera hållbarhet i tillsynen. När det gäller de noterade företag som omfattas av redovisningstillsyn enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, var syftet även att kartlägga om hållbarhetsrapporterna uppfyller vissa formella krav.

UTGÅNGSPUNKTER FÖR KARTLÄGGNINGEN

Under 2016 infördes nya krav i årsredovisningslagen (1995:1554) (ÅRL). De nya kraven innebär att ett företag som uppfyller vissa storlekskriterier som anges i lagen ska upprätta en hållbarhetsrapport. Kraven gäller företag oavsett bransch. Enligt 6 kap 12 § ÅRL ska rapporten innehålla upplysningar om hållbarhetsaspekter inom följande områden:

- miljö
- sociala förhållanden
- personal
- respekt för mänskliga rättigheter
- motverkande av korruption.

Det är dessa regler som sätter ramen för vilken information FI kan förvänta sig från företagen. Förarbetena till lagändringen² och de riktlinjer för icke-finansiell rapportering³ som EU-kommissionen har gett ut förtydligar syftet med kraven.

Av lagtexten framgår att hållbarhetsrapporten ska ge upplysningar om hållbarhetsfrågor som gör att man kan förstå företagets utveckling, ställning, resultat och konsekvenserna av verksamheten. Lagstiftarens mål är att göra informationen om hållbarhetsfrågor mer öppen och jämförbar. Av förarbetena framgår att lagstiftaren förväntar sig att företagen i sitt arbete utgår från internationella regler om hållbarhet och att de i sin rapportering förhåller sig till beslutade hållbarhetsmål, till exempel miljökvalitetsmålen som riksdagen har beslutat om.⁴

Enligt regleringsbrevet har FI i uppdrag att följa upp genomförandet av rekommendationerna från arbetsgruppen Task Force on Climate-Related Financial Disclosures (TCFD).⁵ Mot bakgrund av det har FI även kartlagt viss information som de finansiella företagen lämnar med koppling till dessa rekommendationer.

Kartläggningen baseras på fyra tematiska block. De har tagits fram med utgångspunkt i kraven i ÅRL och är relevanta delar av företagsstyrningen. En redogörelse för syftet med respektive temablock presenteras i resultatavsnitten. De fyra blocken är:

- hållbarhetsstrategi och affärsmodell
- policy och ansvarsfördelning
- väsentliga risker och riskhantering
- centrala resultatindikatorer.

---

² Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldspolicy.

³ Riktlinjer för icke-finansiell rapportering (metod för rapportering av icke-finansiell information) 2017/C 215/01.

⁴ Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldspolicy, sid. 66.

⁵ Rådet för finansiell stabilitet (FSB) bildade i december 2015 TCFD med uppdraget att ta fram rekommendationer för frivillig rapportering av klimatrelaterad information om finansiella risker. Rekommendationerna presenterades i juni 2017.

ANALYSERAT MATERIAL

Kartläggningen baserades i första hand på de hållbarhetsrapporter som finansiella företag har upprättat med utgångspunkt från kravet i ÅRL. Utöver hållbarhetsrapporten, publicerar många av företagen annan hållbarhetsrelaterad information, exempelvis hållbarhetsöversikt, hållbarhetsredovisning samt hållbarhetsrelaterad information i årsredovisningen. Kartläggningen omfattade även sådant material. I denna rapport syftar begreppet hållbarhetsinformation på samtliga källor som har använts i kartläggningen.

URVAL

Urvalet omfattade 71 företag under FI:s tillsyn som uppfyller storlekskriterierna för att upprätta en hållbarhetsrapport enligt ÅRL. Fyra av de 71 företagen har inte upprättat någon hållbarhetsrapport, trots att de uppfyller storlekskriterierna. Någon hållbarhetsinformation från dessa företag finns därför inte med i kartläggningen. Totalt har vi kartlagt hållbarhetsinformation från 67 finansiella företag.

Dotterföretag kan hänvisa till koncerngemensamma hållbarhetsrapporter i stället för att upprätta egna. I dessa fall har kartläggningen huvudsakligen baserats på koncernens hållbarhetsinformation.

Fördelning av kartlagd hållbarhetsinformation					
Hållbarhetsrapport upprättad av	Bank och finansiering	Försäkring	Fond- och värdepapper*	Övriga**	Summa
Företag	10	9	4	2	25
Koncern	26	8	3	5	42
Summa	36	17	7	7	67

*Omfattar AIF-förvaltare.

**Omfattar infrastrukturbolag, e-pengainstitut, betaltjänstinstitut och konsumentkreditinstitut.

Resultat: hållbarhetsstrategi och affärsmodell

De flesta företag beskriver någon form av hållbarhetsstrategi. Större företag är ofta bättre än mindre på att beskriva sin hållbarhetsstrategi och hur de tar hänsyn till hållbarhetsaspekter i sin affärsmodell. Däremot är det svårt att utläsa hur företagen arbetar för att uppnå sin hållbarhetsstrategi.

Det framgår av ÅRL att hållbarhetsrapporten ska ange företagets affärsmodell. Samtidigt som det är rimligt att olika typer av finansiella företag arbetar med hållbarhet på olika sätt, bland annat beroende på inriktningen och storleken på deras verksamhet, anser FI att beskrivningen av affärsmodellen i hållbarhetsrapporten på ett naturligt sätt bör relatera till hållbarhetsaspekterna. Detta är också i linje med regeringens uttalanden i förarbetena.⁶

En hållbarhetsstrategi beskriver hur en styrelse eller ledning anser att företaget ska nå olika mål inom hållbarhetsområdet. Affärsmodellen beskriver hur verksamheten ska vara utformad för att uppnå strategin. Tillsammans kan strategin och affärsmodellen ge en bild av företagsledningens vision om hur verksamheten ska fungera. Det finns inga krav i ÅRL kopplade till företagets strategi, men däremot kan strategin vara viktig ur ett styrningsperspektiv. Därför har FI tittat på beskrivningen av hållbarhetsstrategin och dess koppling till affärsmodellen. TCFD rekommenderar företag att beskriva de klimatrelaterade risker och möjligheter som kan kopplas till företagets affärsmodell och strategi.

FI har kartlagt hur företagen beskriver följande:

- Hållbarhetsstrategi.
- Hur affärsmodellen beaktar hållbarhetsaspekter.
- Kopplingen mellan hållbarhetsstrategi och affärsmodell.
- Hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter kopplade till affärsmodellen.

Hållbarhetsstrategi

Drygt tre fjärdedelar av företagen beskriver någon form av hållbarhetsstrategi. Större företag beskriver överlag hållbarhetsstrategin på ett tydligare sätt än mindre, exempelvis genom att beskriva vilka mål företaget har för hållbarhet och hur dessa mål ska uppnås.

Hur affärsmodellen beaktar hållbarhetsaspekter

84 procent av företagen beskriver att de i sin affärsmodell på något sätt tar hänsyn till hållbarhetsaspekter och beskriver hur detta görs. Stora företag beskriver hur de i affärsmodellen beaktar hållbarhetsaspekter på ett tydligare sätt än små företag. 16 procent av

---

⁶ Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldspolicy, sid. 66.

företagen beskriver inte om eller hur hållbarhetsaspekter beaktas i affärsmodellen.

Kopplingen mellan hållbarhetsstrategi och affärsmodell

63 procent av företagen i kartläggningen beskriver kopplingen mellan hållbarhetsstrategin och affärsmodellen, men endast 45 procent av företagen bedöms beskriva kopplingen på ett tydligt sätt. Ett exempel på en hållbarhetsstrategi skulle kunna vara att företaget ska använda ett av FN:s globala hållbarhetsmål, till exempel ”bekämpa klimatförändringarna”, som vägledning för att fatta ansvarsfulla och långsiktigt hållbara beslut. Om företaget är en bank, skulle affärsmodellen kunna kopplas till denna strategi genom att till exempel beskriva hur relevanta hållbarhetskriterier beaktas i kreditprövningen. De företag som varken beskriver någon hållbarhetsstrategi eller hur hållbarhetsaspekter beaktas i affärsmodellen är generellt mindre företag.

Hållbarhetsrelaterade möjligheter och risker kopplade till affärsmodellen

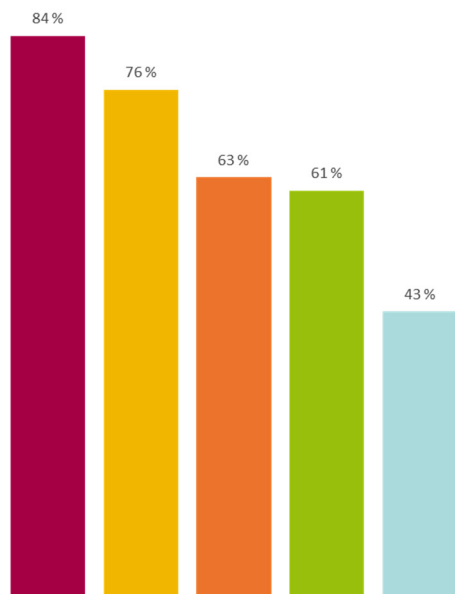
61 procent av företagen beskriver på något sätt de hållbarhetsrelaterade möjligheter som kan kopplas till affärsmodellen, och nästan alla dessa företag ger exempel på sådana möjligheter. Spridningen på de exempel som företagen ger är stor och omfattar allt från digitalisering till nya finansiella lösningar som gröna lån och gröna obligationer.

43 procent av företagen beskriver de hållbarhetsrelaterade risker som kan kopplas till affärsmodellen. Att det är en relativt låg andel som beskriver detta kan indikera att företagen har svårt att identifiera dessa risker. Risker kopplade till penningtvätt och finansiering av terrorism är de vanligaste exemplen på risker som företagen nämner. Företagen ger däremot i lägre omfattning exempel på klimatrelaterade risker. FI konstaterar därmed att företagen i liten omfattning följer TCFD:s rekommendationer om att ett företag bör beskriva de klimatrelaterade risker som kan kopplas till affärsmodellen och strategin.

Slutsats

De flesta företag har tagit fram en hållbarhetsstrategi och beskriver den samt vilka hållbarhetsaspekter som deras affärsmodell beaktar. Däremot är det, utifrån hållbarhetsinformationen, i över hälften av fallen svårt att utläsa hur hållbarhetsstrategin kopplas till affärsmodellen, och vilka risker som följer av företagets affärsstrategi. Det är följaktligen också svårt att utläsa hur företagen arbetar för att uppnå sin hållbarhetsstrategi.

Diagram 1: Strategi och affärsmodell

- Företaget beskriver hur affärsmodellen beaktar hållbarhetsaspekter.
- Företaget beskriver sin hållbarhetsstrategi.
- Företaget beskriver kopplingen mellan hållbarhetsstrategin och affärsmodellen.
- Företaget beskriver vilka hållbarhetsrelaterade möjligheter som kan kopplas till affärsmodellen.
- Företaget beskriver vilka hållbarhetsrelaterade risker som kan kopplas till affärsmodellen.

Resultat: policy och ansvarsfördelning

Många företag anger att de har upprättat hållbarhetspolicyer, men det är oklart om de i lika stor utsträckning har rutiner för att följa dessa policyer och rapportera om resultaten. I företagens hållbarhetsinformation går det inte heller att utläsa var i organisationen styrningen av hållbarhetsfrågor sker. Företagen har i stor utsträckning anslutit sig till globala riktlinjer och initiativ, men spridningen på dessa innebär att det är svårt att jämföra olika företags hållbarhetsinformation.

En policy kan beskrivas som grundprinciper för hur ett företag ska handla. Tydliga policyer och instruktioner är därför viktiga styrinstrument i en verksamhet. Av bestämmelserna i ÅRL framgår att företagen ska ange sin policy för hållbarhetsaspekterna i hållbarhetsrapporten. Om en policy finns ska företagen beskriva resultatet av policyn och de granskningsförfaranden som har införts för att följa den. Om ett företag inte tillämpar någon policy för en eller flera hållbarhetsaspekter ska skälen till detta tydligt anges i rapporten. FI har även kartlagt om hållbarhetsinformationen innehåller upplysningar om hur företaget organiserat sig för att omhänderta hållbarhetsfrågor och var i organisationen ansvaret för dessa frågor ligger.

Det finns ett stort antal frivilliga riktlinjer och initiativ som handlar om hur hållbarhetsinformation bör utformas och vilka upplysningar den bör inkludera. Riktlinjer och initiativ kan också fungera som styrmedel i hållbarhetsarbetet.

FI har undersökt hur företagen beskriver följande:

- Hållbarhetspolicyer.
- Granskningsförfaranden kopplade till hållbarhetspolicyer.
- Organisation och ansvar för hållbarhetsfrågor.
- Vilka hållbarhetsrelaterade riktlinjer initiativ som företagen har anslutit sig till och hur företagen förhåller sig till nationellt beslutade hållbarhetsmål.

Hållbarhetspolicyer

66 procent av företagen anger att de har en policy för hållbarhet som omfattar alla hållbarhetsaspekter. För 25 procent av företagen går det inte att utläsa om det finns någon policy för hållbarhet och för resterande 9 procent är det oklart vilka hållbarhetsaspekter policyn omfattar.

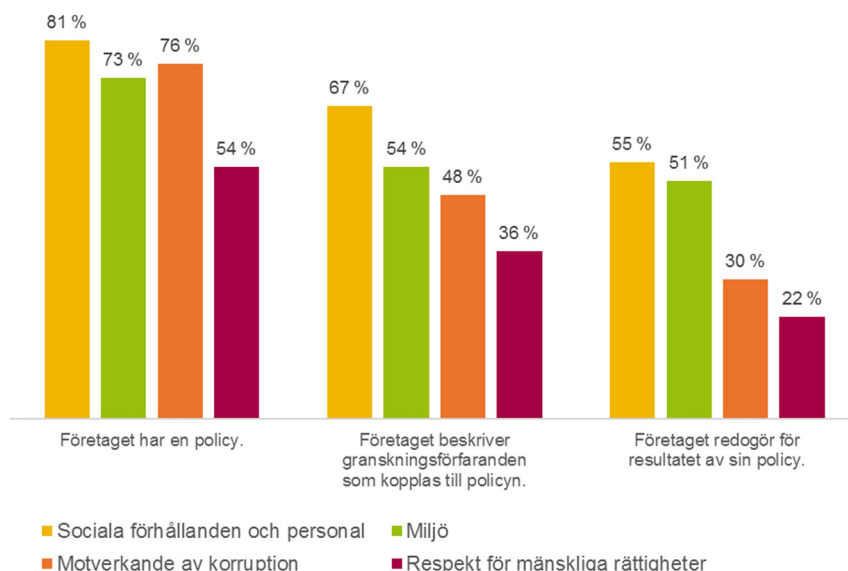
73 procent av företagen i kartläggningen anger att de har en policy för miljö, medan det i 27 procent av företagen är oklart om det finns någon sådan policy. Endast hos ett företag finns en tydlig motivering till varför en policy för miljö saknas. Motsvarande fördelning gäller även för hur många företag som har policyer för sociala förhållanden och personal samt för att motverka korruption. När det gäller respekt för mänskliga rättigheter är andelen företag som har tydliga policyer lägre än för de andra hållbarhetsaspekterna. Däremot har betydligt fler

av företagen tydligt motiverat varför en policy för respekt för mänskliga rättigheter saknas.

Granskningsförfaranden kopplade till hållbarhetspolicyer
Ungefär hälften av företagen beskriver sina granskningsförfaranden kopplade till de olika policyerna, med undantag för mänskliga rättigheter där endast 36 procent beskriver dem. För policyer kopplade till miljö, motverkande av korruption och sociala förhållanden och personal är det mellan 48 och 67 procent av företagen som redogör för sina granskningsförfaranden.

Andelen företag som inte beskriver några resultat av sina policyer är hög. Beroende på policy är det endast mellan 22 och 55 procent av företagen som beskriver resultaten, där policyn för mänskliga rättigheter ligger lägst och sociala förhållanden och personal ligger högst.

Diagram 2: Policyer för olika hållbarhetsaspekter

Organisation och ansvar för hållbarhetsfrågor

Viktiga faktorer i styrningen av hållbarhetsfrågor är var i organisationen beslut om hållbarhetspolicyer fattas, var ansvaret för hållbarhetsfrågor ligger samt om och hur styrelsen engageras i hållbarhetsrelaterade frågor. FI konstaterar att det i hållbarhetsinformationen från de allra flesta företagen helt saknas information om organisationen och ansvaret för hållbarhetsfrågor.

Riktlinjer, initiativ och nationellt beslutade hållbarhetsmål

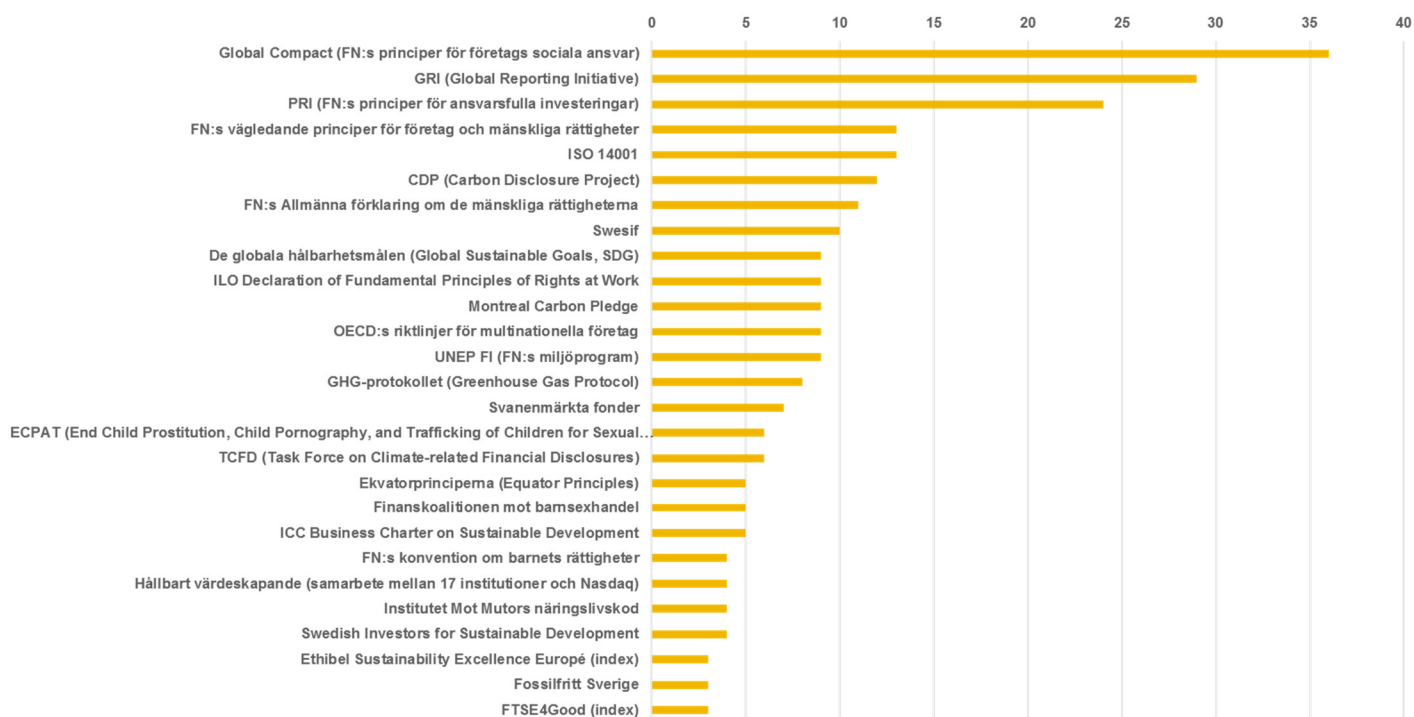
I regeringens proposition om rapportering av hållbarhet och mångfaldspolicy står det att det ska vara naturligt att företag, i sin rapportering, förhåller sig till riksdagens miljö kvalitetsmål.⁷ Endast ett företag hänvisar till dessa mål, vilket tyder på att de varken är väl kända eller förankrade hos företagen.

⁷ Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldspolicy, sid. 46.

39 procent av företagen beskriver tydligt hur de förhåller sig till Agenda 2030-målen. Nästan hälften av företagen hänvisar inte alls till Agenda 2030, vilket kan vara ett tecken på att inte heller Agenda 2030 är särskilt väl känt eller förankrat hos företagen.

Utöver Agenda 2030 finns en rad olika nationella och internationella riktlinjer och initiativ inom hållbarhetsområdet. 88 procent av företagen uppger att de är anslutna till ett eller flera initiativ. Antalet initiativ och riktlinjer som företagen anger att de förhåller sig till är 134 stycken. De vanligaste är FN:s Global Compact och Global Reporting Initiative (GRI) (se de 25 mest förekommande i nedan graf). Endast sex företag uppger i sin hållbarhetsinformation att de förhåller sig till TCFD:s rekommendationer.

Diagram 3: De 25 vanligaste riktlinjerna och initiativen, antal anslutna företag

Slutsats

Företagen har i relativt hög utsträckning tagit fram policyer för de olika hållbarhetsaspekterna. Men det är inte möjligt att utifrån denna information bedöma om de i lika stor utsträckning har rutiner för att efterleva och rapportera om resultat av dessa policyer. När det kommer till organisationen och ansvaret för hållbarhetsfrågorna går sådan information inte att utläsa, trots att det är en viktig del av styrningen av hållbarhetsfrågorna.

Den stora spridningen på initiativ och riktlinjer gör att det inte finns någon enhetlig struktur för hur hållbarhetsinformationen presenteras. Det är också stor skillnad på hur företagen formulerar sina mål när det gäller hållbarhet, vilket gör det svårt att jämföra information från olika företag. Endast sex företag anger att de följer TCFD:s rekommendationer.

Resultat: väsentliga risker och riskhantering

Det är stor skillnad på hur väl företagen beskriver väsentliga hållbarhetsrelaterade risker i verksamheten och vilka processer de har för att identifiera och hantera dessa risker. Beskrivningarna är ofta otydliga, och ett av tre företag beskriver inte några väsentliga hållbarhetsrelaterade risker alls. Kartläggningen indikerar att stora företag i större utsträckning än små har integrerat hållbarhetsrelaterade risker i sin ordinarie riskhantering.

Enligt ÅRL ska ett företag informera om väsentliga hållbarhetsrelaterade risker i sin hållbarhetsrapport. Företaget ska även beskriva hur riskerna hanteras och hur de kan minskas. Informationen ska vara fokuserad på de områden i verksamheten där sannolikheten är störst att riskerna kan leda till allvarliga konsekvenser. Väsentliga risker kopplade till företagets verksamhet, inklusive företagets affärsförbindelser, produkter eller tjänster, ska beskrivas. Enligt TCFD:s rekommendationer bör klimatrelaterade scenarioanalyser användas för att identifiera och kvantifiera klimatrelaterade risker.

FI har undersökt hur företagen beskriver följande:

- Väsentliga hållbarhetsrelaterade risker.
- Hur de identifierar väsentliga hållbarhetsrelaterade risker.
- Hur de hanterar väsentliga hållbarhetsrelaterade risker.
- Om och i så fall hur de använder klimatrelaterade scenarioanalyser.

Väsentliga hållbarhetsrelaterade risker

64 procent av företagen, främst stora företag, beskriver sina väsentliga hållbarhetsrelaterade risker. De risker som oftast nämns berör företagets leverantörer eller de investeringar som företaget gör. Majoriteten av företagen lyfter även risker kopplade till penningtvätt och finansiering av terrorism som väsentliga för verksamheten. En förklaring till det kan vara de lagkrav som införts på området de senaste åren. De flesta företag identifierar även informationssäkerhet som en av de viktigaste hållbarhetsrelaterade riskerna.

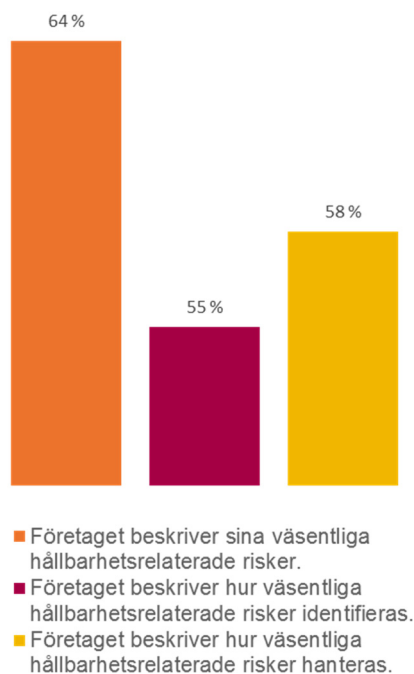
För 34 procent av företagen framgår det inte vilka risker som bedöms vara väsentliga för verksamheten.

Identifiering av väsentliga hållbarhetsrelaterade risker

55 procent av företagen beskriver hur de identifierar väsentliga hållbarhetsrelaterade risker. Det är framför allt större företag som beskriver detta på ett tydligt sätt, vilket kan tyda på att de har kommit längre i att integrera hållbarhetsrelaterade risker i sin ordinarie riskhantering. 34 procent av företagen, främst mindre, ger ingen information alls om hur företaget identifierar hållbarhetsrelaterade risker.

Drygt hälften av företagen uppger att de har en metod för att löpande identifiera hållbarhetsrelaterade risker. De metoder som beskrivs syftar

Diagram 4: Väsentliga risker

främst till att identifiera risker kopplade till externa delar av verksamheten, till exempel leverantörer eller samarbetspartners. De flesta företagen anger att de genomför årliga screeningar av befintliga leverantörer. Det är också vanligt att företagen utför olika typer av hållbarhetsanalyser i samband med investeringar. En övervägande andel av de företag som har fonder i produktutbudet genomför löpande screeningar på företagsnivå av fondernas innehav utifrån ett hållbarhetsperspektiv. 39 procent av företagen beskriver inte hur företaget löpande fångar upp hållbarhetsrelaterade risker i verksamheten.

Hantering av väsentliga hållbarhetsrelaterade risker

58 procent av företagen beskriver hur de hanterar väsentliga hållbarhetsrelaterade risker, men beskrivningarna skiljer sig åt och är ofta otydliga. 30 procent av alla företagen anger att dessa risker hanteras inom ramen för ordinarie riskhantering.

Klimatrelaterade scenarioanalyser

Endast fyra av företagen skriver något i sin hållbarhetsinformation om klimatrelaterade scenarioanalyser. Två av företagen uppger att de har genomfört någon typ av scenarioanalys. Ett av de fyra företagen anger att arbetet med scenarioanalyser har avslutats för att det inte finns något enhetligt ramverk för hur sådana analyser ska genomföras.

Slutsats

Det är stor skillnad på hur tydligt företagen beskriver väsentliga hållbarhetsrelaterade risker, vilket kan tyda på att det skiljer sig mycket i hur långt företagen har kommit i arbetet med dessa risker. Den generella bild som framkommer är att stora företag har kommit längre än små i det arbetet. Från företagets hållbarhetsinformation går samtidigt att utläsa att arbetet är under utveckling. Ett antal företag arbetar med att utforma och genomföra nya metoder för att identifiera hållbarhetsrelaterade risker i verksamheten.

Ungefär en tredjedel av företagen beskriver inte några väsentliga hållbarhetsrelaterade risker. Det kan tyda på att de inte har lämpliga processer för att identifiera sådana risker eller att de anser att det inte finns några väsentliga hållbarhetsrelaterade risker i verksamheten.

Endast fyra företag nämner något om klimatrelaterade scenarioanalyser. Det tyder på att scenarioanalyser i stort sett inte används i dagsläget för att identifiera och kvantifiera klimatrelaterade risker och möjligheter.

Resultat: centrala resultatindikatorer

Det är stor skillnad på vilka icke-finansiella resultatindikatorer som företagen använder i sin hållbarhetsinformation. Skillnaden gör det svårt att jämföra olika företags utfall. Det är också stor variation på i vilken utsträckning resultatindikatorerna ställs mot ett mål eller föregående års utfall, vilket gör det svårt för läsaren att sätta angivna indikatorer i sitt sammanhang.

Av ÅRL framgår att ett företag i sin hållbarhetsrapport ska inkludera icke-finansiella centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten. Icke-finansiella resultatindikatorer för de olika hållbarhetsaspekterna bidrar till förståelse för företagets utveckling, resultat, ställning och konsekvenserna av företagets verksamhet utifrån ett hållbarhetsperspektiv. Även TCFD rekommenderar att ett företag rapporterar de icke-finansiella resultatindikatorer som används för att bedöma och hantera relevanta klimatrelaterade risker och möjligheter, och att dessa sätts i relation till företagets mål eller historiska utfall.

Resultatindikatorer kan användas på flera sätt, till exempel för att mäta ett företags exponering mot vissa hållbarhetsrelaterade risker. De kan också användas för att mäta företagets egen påverkan på olika hållbarhetsaspekter.

FI har undersökt följande:

- Vilka icke-finansiella resultatindikatorer som företagen redovisar.
- Hur företagen analyserar de icke-finansiella resultatindikatorerna.

Icke-finansiella resultatindikatorer som redovisas

Det är stor spridning på vilka centrala icke-finansiella resultatindikatorer som företagen redovisar. Endast ett företag redogör för någon typ av finansiell påverkan till följd av klimatrelaterade risker eller möjligheter. De indikatorer som företagen redovisar gäller främst deras egen påverkan på olika hållbarhetsaspekter, och alltså inte hur företagen påverkas av hållbarhetsaspekter. Som framgår av diagram 5 är könsfördelningen bland anställda, chefer och företagets styrelse den enda icke-finansiella resultatindikator som en majoritet av företagen redovisar. Den näst vanligaste indikatorn är energianvändning.

Miljö är den hållbarhetsaspekt som flest angivna icke-finansiella resultatindikatorer kan kopplas till. Det är stor spridning på vilka indikatorer som anges för miljö. Den vanligaste resultatindikatorn för miljö är företagets egen energianvändning, tätt följd av koldioxidutsläpp, vilket 46 procent av företagen anger. Koldioxidutsläpp kan redovisas per scope 1, 2 eller 3⁸. I de flesta

---

⁸ Enligt GHG-protokollet (Greenhouse Gas Protocol) omfattar scope 1 ett företags direkta utsläpp av koldioxid. Scope 2 omfattar koldioxidutsläpp från den elektricitet som företaget använder och scope 3 omfattar indirekta koldioxidutsläpp som uppkommer i företagets leverantörskedja.

rapporter är det otydligt vilket scope som det angivna koldioxidutsläppet avser, vilket gör det svårare för läsaren att förstå resultatet.

Diagram 5: Andel företag som har angett en viss icke-finansiell resultatindikator

Företagens analys av de icke-finansiella resultatindikatorerna varierar. TCFD rekommenderar att klimatrelaterade resultatindikatorer sätts i relation till företagets mål eller historiska utfall. En dryg tredjedel av företagen har genomfört en sådan analys av de angivna indikatorerna. 25 procent av företagen har analyserat vissa resultatindikatorer, men analyserna har inte gjorts på ett enhetligt sätt för alla indikatorer. En tredjedel av företagen har inte gjort någon analys av de angivna resultatindikatorerna. Att ett företag inte analyserar en icke-finansiell resultatindikator utifrån ett angivet mål kan tyda på att företaget inte arbetar aktivt med det område som indikatorn avser.

Slutsats

En majoritet av företagen redovisar icke-finansiella resultatindikatorer i sin hållbarhetsinformation. Den stora variationen på indikatorer som används gör det svårare att jämföra olika företag. När angivna resultatindikatorer inte kopplas till företagets mål eller tidigare års utfall blir det svårt för läsaren att sätta dem i ett sammanhang. Det gör det också svårt för läsaren att förstå företagets utveckling, resultat och exponering mot hållbarhetsrelaterade riskfaktorer.

Av kartläggningen framgår också att finansiella företag i begränsad utsträckning följer TCFD:s rekommendationer om redovisningen av hur icke-finansiella resultatindikatorer används för att bedöma klimatrelaterade risker och möjligheter.

Resultat: kraven i årsredovisningslagen

De företag som själva upprättar en hållbarhetsrapport följer i stor utsträckning formaliakraven i ÅRL. Några av de företag som omfattas av en koncerngemensam rapport har inte offentliggjort informationen i tid. Det finns också brister i hänvisningar till rapporter som upprättats av moder- eller dotterföretag.

18 av de 67 företag som ingick i kartläggningen är noterade företag som omfattas av redovisningstillsyn enligt lagen om värdepappersmarknaden. FI har granskat dessa företags hållbarhetsrapporter utifrån formaliakraven i ÅRL.

FI har undersökt följande:

- Hur moderföretag som själva upprättat en hållbarhetsrapport följer formaliakraven.
- Hur dotterföretag som inte upprättat en egen hållbarhetsrapport följer formaliakraven.

Moderföretag som själva upprättat en hållbarhetsrapport

Enligt förarbetena till lagändringen⁹ är huvudregeln att hållbarhetsrapporten ska tas in i förvaltningsberättelsen. 38 procent av företagen har offentliggjort rapporten enligt huvudregeln. Som ett alternativ till huvudregeln kan ett företag upprätta en särskild rapport skild från årsredovisningen. 62 procent av företagen har gjort detta. För att kunna upprätta en rapport skild från årsredovisningen ställer lagstiftaren krav på att detta ska anges i förvaltningsberättelsen. Samtliga företag som upprättat en separat rapport upplyser om detta i förvaltningsberättelsen.

När en revisor granskar hållbarhetsrapporten kontrollerar hen om en hållbarhetsrapport har upprättats eller inte. Enligt branschorganisationen FAR:s rekommendation i revisionsfrågor nummer 12, Revr12¹⁰, bör revisorn i vissa fall komplettera sitt yttrande med en förklaring. Det gäller i de situationer där det bedöms att hållbarhetsrapporten i allt väsentligt har upprättats, men där någon del av de områden som föreskrivs i lag saknas eller är ofullständig. Inga kompletteringar i revisorsyttranden har noterats. Detta indikerar att de granskade hållbarhetsrapporterna, enligt revisorns bedömning, innehåller hållbarhetsupplysningar i enlighet med ÅRL.

Dotterföretag som inte upprättat egen hållbarhetsrapport

När ett dotterföretag hänvisar till en hållbarhetsrapport som är upprättad av dess moderföretag, ska företaget upplysa om detta i en not till årsredovisningen. Bara två femtedelar av företagen har gjort så. Resten av företagen upplyser om detta enbart i förvaltningsberättelsen, vilket innebär att de inte uppfyller kraven i ÅRL.

9 Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldspolicy.

10 FAR:s (branschorganisationen för revisorer, redovisningskonsulter, skatterådgivare, lönekonsulter och specialister) rekommendation i revisionsfrågor nummer 12- Revisorns yttrande om den lagstadgade hållbarhetsrapporten.

När ett dotterföretag hänvisar till en hållbarhetsrapport i ett moderföretag, ska även uppgifter om moderföretagets namn, organisationsnummer och säte anges. 80 procent av företagen lämnar inte fullständiga uppgifter enligt detta krav. Från hälften av dessa saknas uppgifter om moderföretagets organisationsnummer och säte. Det innebär att de flesta företag brister i att lämna fullständig information enligt kraven.

När ett moderföretag upprättar en rapport för en koncern ska det framgå vilka företag som omfattas av rapporten. De flesta företag anger vilka företag som omfattas av rapporten, men i en majoritet av fallen är det ottydligt eftersom uppgifterna kan ligga i löptext och under olika rubriker.

När ett dotterföretag hänvisar till en hållbarhetsrapport upprättad av moderföretaget ska den enligt ÅRL offentliggöras senast i samband med att dotterföretagets årsredovisning offentliggörs. Två femtedelar av rapporterna har offentliggjorts vid ett senare tillfälle än dotterföretagets årsredovisning. Det innebär att företagen inte uppfyller kraven för offentliggörande. I ett fall lämnades moderföretagets hållbarhetsrapport så sent som tre månader efter det att dotterföretagets årsredovisning hade skrivits under.

Slutsats

Dotterföretag som inte har upprättat en egen hållbarhetsrapport har inte lämnat alla de upplysningar som krävs enligt ÅRL. Även moderföretag brister i att tydligt ange vilka företag som omfattas av en koncerngemensam rapport och i vissa fall har rapporten inte offentliggjorts i tid. Sammantaget medför detta att det i flera fall är svårt för läsaren att veta vilken rapport ett företag omfattas av.

Övriga iakttagelser

Var hållbarhetsinformationen publiceras varierar mycket mellan företagen, vilket inte främjar transparens och jämförbarhet. FI har även uppmärksammat att några företag som borde ha upprättat hållbarhetsrapport inte har gjort det.

Information om företagens hållbarhetsarbete finns i dagsläget på många olika ställen. Utöver hållbarhetsrapporten har information till kartläggningen hämtats från hållbarhetsöversikter, hållbarhetsredovisningar, hållbarhetsrelaterad information i årsredovisningar och på företagens webbplatser. Vissa företag väljer att ha en omfattande hållbarhetsrapport medan andra håller den mycket kortfattad och har mer omfattande information i andra dokument. Denna spridning av informationen främjar inte transparens och jämförbarhet.

FI har identifierat ett antal företag som uppfyller storlekskriterierna för att upprätta en hållbarhetsrapport, men som antingen inte har upprättat någon eller som hänvisar till ett moderföretags rapport som i sin tur inte går att hitta.

Utöver det som framkommit i den formaliagranskning som FI har genomfört av 18 företag som omfattas av redovisningstillsyn enligt lagen om värdepappersmarknaden, har FI identifierat brister i rapporteringen även hos andra företag. Det handlar om dotterföretag som antingen inte har hänvisat alls eller som har gjort en ofullständig hänvisning till den hållbarhetsrapport som de omfattas av och som upprättats av moderföretaget.

Vägen framåt

Resultatet av kartläggningen indikerar att de finansiella företagens arbete med att integrera hållbarhet i företagsstyrningen pågår, men att fortsatt arbete krävs. FI konstaterar vidare att transparensen och jämförbarheten i företagens hållbarhetsinformation är begränsad. Resultatet av kartläggningen kommer att användas i FI:s fortsatta dialog med företagen.

FI:s utgångspunkt är att hållbarhet ska vara en naturlig del av de finansiella företagens styrning, och därmed en naturlig del av den finansiella tillsynen. Vi arbetar därför med att integrera hållbarhetsaspekterna i den löpande tillsynen. Kartläggningen visar att företagen har börjat integrera hållbarhet i företagsstyrningen, men det krävs fortsatt arbete hos många av dem.

Läsarens förståelse av hållbarhetsinformationen underlättas om företagens rapportering om hållbarhet är relevant, tydlig och jämförbar. Det är bra om hållbarhetsinformationen, utöver de lagstadgade kraven, innehåller mer av de uppgifter som rekommenderas av TCFD. Sådan information kan exempelvis vara resultat av scenarioanalyser och hur angivna resultatindikatorer förhåller sig till företagets mål, vilket förbättrar jämförbarheten och transparensen för läsaren. Vi konstaterar att fler svenska företag under året har valt att stödja TCFD:s rekommendationer. FI förväntar sig därmed att detta kommer att avspeglas i företagens hållbarhetsinformation framöver.

De finansiella företagens hållbarhetsinformation indikerar att hållbarhetsrelaterade risker beaktas i olika utsträckning i företagens riskhantering. Det är angeläget att hållbarhet är en naturlig del av företagens riskhantering, vilket förutsätter medvetenhet och kompetens om hållbarhetsrelaterade frågor i organisationen. Det förutsätter också fungerande processer som säkerställer att hållbarhetsrelaterade risker fångas upp. FI anser att ÅRL ställer krav på att detta beskrivs i företagens publika rapportering.

För att kunna bedöma hur långt företagen under tillsyn i praktiken har kommit med att integrera hållbarhet i sin företagsstyrning krävs fortsatt dialog med företagen. I denna dialog kommer vi att använda resultatet av kartläggningen. Kartläggningen har ökat FI:s kunskap inom hållbarhetsområdet, vilket bidrar till det fortsatta arbetet med att integrera hållbarhet i den löpande tillsynen.

Ordlista

Följande definitioner gäller för de begrepp som används i denna rapport.

- **Affärsförbindelse:** En långsiktig affärsmässig förbindelse, relation eller ett avtal som företaget ingår med en extern part. Med affärsförbindelser avses även leverantörer och underleverantörer.¹¹
- **Affärsmodell:** Hur företagets verksamhet är utformad för att uppnå sin strategi.
- **Agenda 2030:** FN:s resolution för hållbar utveckling som antogs i september 2015. Agendan innebär att alla 193 medlemsländer i FN förbundet sig att arbeta för att uppnå en socialt, miljömässigt och ekonomiskt hållbar värld till år 2030. Agendan innehåller 17 mål och 169 delmål.
- **Central resultatindikator:** Upplysningar som kan vara av betydelse även om de i traditionell bemärkelse inte har någon finansiell koppling till utvecklingen av företagets verksamhet, ställning eller resultat. Det kan exempelvis handla om kvantifierade uppgifter om mål och resultat i fråga om utsläpp, avfall eller energianvändning, samt ett företags urval av leverantörer och avtalspartners baserat på hållbarhetsaspekter. Ytterligare exempel är uppgifter om arbetsskadefrekvens och personalomsättning. Bestämmelsen innebär inte något generellt krav på att sifferupplysningar ska lämnas.¹² I EU-kommissionens riktlinjer för icke-finansiell rapportering står det att företagen förväntas ange de centrala resultatindikatorer som de anser vara mest användbara för att följa upp och bedöma framsteg samt främja jämförbarhet mellan företag och sektorer. När det är lämpligt kan företag även överväga att presentera och förklara denna information i förhållande till mål och riktmärken.¹³ När det gäller klimatrelaterade centrala resultatindikatorer hänvisar riktlinjerna till TCFD.¹⁴
- **EU-kommissionens riktlinjer för icke-finansiell rapportering:** Icke-bindande riktlinjer som tagits fram i enlighet med artikel 2 i direktiv 2014/95/EU.¹⁵ Riktlinjerna syftar till att hjälpa berörda företag att rapportera icke-finansiell information som är relevant, användbar, konsekvent och jämförbar.

---

11 Prop. 2015/16:193, sid. 66-67.

12 Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldhetspolicy, sid. 88.

13 Riktlinjer för icke-finansiell rapportering (metod för rapportering av icke-finansiell information) (2017/C 215/01), sid. 12.

14 Riktlinjer för icke-finansiell rapportering (metod för rapportering av icke-finansiell information) (2017/C 215/01), sid. 12.

15 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy.

- **Formaliakrav:** Fastställda krav på formalia för till exempel hur rapporten ska publiceras och offentliggöras, hur hänvisningar ska göras och hur revisorns yttrande ska upprättas.
- **Företag:** När begreppet företag används i de avsnitt som redogör för kartläggningens resultat avses de 67 finansiella företag vars hållbarhetsinformation FI har kartlagts.
- **Granskningsförfarande:** Det förfarande som används för att säkerställa att företag följer policyer och strategier. Exempel på granskningsförfaranden är intern granskning och uppföljning av hur policyer följs. Informationen om granskningsförfaranden kan till exempel beskriva hur företaget undersöker och följer upp miljöfrågor och arbetsförhållanden hos leverantörer eller affärspartners.¹⁶
- **Hållbarhetsaspekter:** I kartläggningen avser termen hållbarhetsaspekter de områden som nämns i ÅRL 6 kap 12 §:
  - miljö
  - sociala förhållanden
  - personal
  - respekt för mänskliga rättigheter
  - motverkande av korruption.
- **Hållbarhetsinformation:** Ett samlingsbegrepp för all publik tillgänglig information om ett företags hållbarhetsarbete som har beaktats i kartläggningen. Det handlar till exempel om hållbarhetsrapport, hållbarhetsredovisning, hållbarhetsöversikt och information på hemsidan.
- **Hållbarhetsrapport:** Den hållbarhetsrapport som upprättas enligt ÅRL.
- **Hållbarhetsstrategi:** Företagets strategi för att uppnå sina hållbarhetsmål.
- **Miljö:** Omfattar aktuella och förutsägbara konsekvenser av företagets verksamhet på miljö, hälsa och säkerhet. Exempel på miljöaspekter är användning av energi från förnybara och icke-förnybara källor, växthusgasutsläpp, vattenanvändning, luftföroreningar och användning av mark.¹⁷
- **Mindre företag:** Avser i denna rapport företag med en balansomslutning mindre än 50 miljarder kronor.
- **Motverkande av korruption:** Handlar om hur företag hanterar bekämpning av korruption. Begreppet korruption inkluderar givande och tagande av mutor.¹⁸ I fråga om

---

16 Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldhetspolicy, sid. 66–67.

17 Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldhetspolicy, sid. 66.

18 Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldhetspolicy, sid. 66.

bekämpning av korruption kan rapporten innehålla information om befintliga styrmedel för att bekämpa korruption.¹⁹

- **Respekt för mänskliga rättigheter:** Gäller granskningsförebyggande av brott mot de mänskliga rättigheterna.²⁰ De mänskliga rättigheterna kan kategoriseras på olika sätt, men alltid utan inbördes ordning. Rättigheterna gäller varje individs rätt till ett dragligt liv, rätt till sina innersta tankar, skydd för familjen, frihet från tortyr och slaveri, rätt till utbildning och rätt till yttrandefrihet och deltagande i landets styrelse. De mänskliga rättigheterna preciseras i en lång rad dokument. Den internationella standard som sätter förväntningar på företag i förhållande till de mänskliga rättigheterna är FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter.
- **Policy:** En policy kan beskrivas som grundprinciper för ett företags handlande. Den policy företaget tillämpar för hållbarhetsaspekter ska anges i hållbarhetsrapporten.²¹
- **Resultatet av policyn:** Ett företag ska kontinuerligt följa upp och analysera hur det följer den policy som tillämpas för hållbarhetsaspekter och vilken verkan detta har. Företaget ska till exempel redogöra för följderna av eventuella åtgärder som vidtagits med anledning av företagets policy.²² Resultatet av policyn ska anges i hållbarhetsrapporten.
- **Sociala förhållanden och personal:** Avser exempelvis jämställdhet, arbetsvillkor, rätten att organisera sig fackligt, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, dialog med lokala grupper samt skydd och säkerhet för dessa grupper.²³
- **Storlekskriterier:** Företag som uppfyller vissa storlekskriterier ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt ÄRL. Kriterierna innebär att en hållbarhetsrapport ska upprättas av ett företag som de senaste två åren uppfyller mer än ett av följande kriterier: balansomslutning > 175 miljoner kronor, nettoomsättning > 350 miljoner kronor, antal anställda > 250 personer.
- **Strategi:** Företagets övergripande strategi för att uppnå sina mål.
- **Större företag:** Avser i denna rapport företag med en balansomslutning större än 50 miljarder kronor.
- **TCFD:** Task Force on Climate-related Financial Disclosures. Rådet för finansiell stabilitet (FSB) bildade i december 2015

---

19 Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldhetspolicy, sid. 66.

20 Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldhetspolicy, sid. 66.

21 Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldhetspolicy, sid. 66-67.

22 Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldhetspolicy, sid. 66-67.

23 Prop. 2015/16:193 Företagens rapportering om hållbarhet och mångfaldhetspolicy, sid. 66.

TCFD med uppdraget att ta fram rekommendationer för frivillig rapportering av klimatrelaterad information om finansiella risker. I juni 2017 presenterade TCFD sina rekommendationer som beskriver vad företag bör rapportera om för att hjälpa aktörer på den finansiella marknaden att bättre förstå hur företag hanterar klimatrelaterade risker och möjligheter.

- **ÅRL:** Årsredovisningslag (1995:1554). Hållbarhetsrapporterna upprättas med stöd av kap. 6 ÅRL.

Finansinspektionen
Box 7821, 103 97 Stockholm
Besöksadress Brunnsgatan 3
Telefon +46 8 408 980 00
Fax +48 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se

www.fi.se